

Skattestyrelsen
Copenhagen Towers 1
Hannemanns Allé 25
2300 København S
Att. Betina Schack Adler Kristensen, Søren Jensen, Karin S. R. Rasmussen

Sendt digitalt til: HovedpostkasseJura@SKTST.dk, Betina.Kristensen@sktst.dk,
Karin.SR.Rasmussen@sktst.dk, Soren.2.Jensen@SKTST.DK

1. september 2022

Høringssvar til de fire udkast til styresignaler om momsfrigtagelsen for investeringsforeninger, jf. Skattestyrelsens j. nr. 21-1255351, 21-1255373, 19-0372553 og 21-0783760

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorer ("FSR") takker for modtagelse af nærværende udkast til de fire styresignaler, der har til formål at afgrænse omfanget af momsfrigtagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f, om investeringsforeninger, som Skattestyrelsen har sendt i høring den 14. juni med forlænget høringsfrist den 1. september 2022.

Vores bemærkninger fremgår nedenfor.

De fire styresignaler vedrører alle afgrænsningen af momsfrigtagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f, om investeringsforeninger. Styresignalerne er tæt forbundne og på flere punkter overlappende. De nye udkast til styresignaler udgør blot endnu et fortolkningsbidrag til en i forvejen lang række af styresignaler til regulering af momsfrigtagelsen for investeringsforeninger, og kan af samme årsag ikke læses uden sammenhæng med de tidligere. FSR vil gerne indlede med nogle grundlæggende betragtninger, som er gældende for alle fire udkast til styresignaler.

Momsfrigtagelsen for Investeringsforeninger indeholder ikke en definition af begrebet "investeringsforening". Som EU-Domstolen har udtalt ved flere lejligheder, skal enhver afgrænsning af begrebet investeringsforening derfor ske under hensyn til formålet med momsfrigtagelsen. I den kontekst bør vi ikke negligere, at formålet netop er at sikre, at personer, der investerer i forening, ikke belastes med moms på forvaltningen, idet de dermed vil stå i en dårligere konkurrencemæssig situation end investorer i investeringsfonde, der er selvforvaltede.

Det er FSRs vurdering, at Skattestyrelsen i den detailregulering, som de fire udkast til styresignaler er udtryk for, glemmer at tage hensyn til formålet med momsfrigtagelsen. Som konsekvens bliver bestemmelsens anvendelsesområde stort set udhulet, når de respektive styresignaler læses i sammenhæng med de øvrige og tidligere styresignaler. Problemet blev påtalt af EU-Domstolen over for Danmark i sag C-8/01, Taksatorringen, hvor den praksis, vi havde fået udviklet i Danmark, i forhold til betingelsen om

konkurrencefordrejning, reelt indebar, at bestemmelsen var "så godt som uanvendelig i praksis".

Samme realitet eksisterer, når de af skattestyrelsen definerede fem kriterier - for at være sammenlignelig med en UCITS-investeringsforening - fortolkes så restriktivt, at de i kombination reelt udelukker andre investeringsinstitutter fra momsfratagelsen. Eller når selve instituttet kunstigt opdeles i flere af hinanden uafhængige enheder, med det resultat, at den forvaltning, som leveres til selve instituttet, som følge af et af de andre udkast til styresignal, ikke kan fritages for moms.

Styresignalerne bærer efter FSRs opfattelse generelt præg af at være udarbejdet formålsbestemt til regulering af de igangværende sager om tilbagebetaling af historisk betalt moms i forhold til forvaltning af pensionsordninger. Styresignalerne får dermed mere karakter af at være et partsindlæg end en objektiv udlægning af EU-domstolens praksis med deraf følgende vurdering af betydningen for dansk praksis generelt. Som konsekvens defineres de relevante kriterier med udgangspunkt i pensionsinstitutters særkende i stedet for på baggrund af investeringsinstitutters generelle formål, funktion og virke.

De fire nye styresignaler synes endvidere alle bygget op omkring kriteriet om at investor skal bære investeringsrisikoen, hvor Skattestyrelsen som præmis lægger til grund, at der skal sondres mellem ordninger, hvor afkastet tilskrives på baggrund af markedsrenten og ordninger, hvor afkastet tilskrives på baggrund af en gennemsnits-/minimumsrente. Uden den præmis er de fire styresignaler med det indhold, som de har, næppe relevante som fortolkningsbidrag, da de situationer, som de dermed har til formål at regulere, ikke eksisterer.

En præmis, som FSR - som kommunikeret i hørings svar til tidligere styresignaler - er grundlæggende uenige i. Et synspunkt som FSR begrundet i det følgende.

I de to sager, hvor EU-Domstolen indtil videre har haft mulighed for at forholde sig til begrebet "investeringsforening" i forhold til pensionsordninger (Wheels og ATP Pensionsservice), kan udledes, at det afgørende for, om den administrerende fond kan karakteriseres som en investeringsforening, er, hvem der er den reelle investor i fonden og - afledt heraf - hvem der dermed bærer investeringsrisikoen.

I Wheels (sag C-424/11) er investoren arbejdsgiveren, idet der er tale om en tilsagnsordning, hvor arbejdsgiveren har garanteret arbejdstager en bestemt pension på tidspunktet for pensionering, som er bestemt af varigheden af ansættelsen og den slutløn, som arbejdstageren har opnået.

EU-Domstolen skriver herom:

Mens den pension, der kan udbetales til en ansat, som er omfattet af en pensionsordning som den i hovedsagen omhandlede, på ingen måde afhænger af værdien af ordningens aktiver eller af resultaterne af de investeringer, der foretages af ordningsforvalterne, men er fastsat på forhånd i forhold til varigheden af ansættelsen hos arbejdsgiveren og lønnen, står det udbytte, som de personer, der køber andele i et institut for kollektiv investering, kan forvente, i forhold til resultatet af de investeringer, som fondsforvalterne har foretaget i den periode, hvori nævnte personer besidder disse andele.

I den konkrete situation er der ikke tale om en fond, som forvalter midler fra en flerhed af investorer, da der er tale om en ordning oprettet af arbejdsgiver med henblik på at sikre dennes pensionsforpligtelser. Investeringsrisikoen bæres derfor tilsvarende af arbejdsgiveren. En sådan ordning defineres af EU-Domstolen som en tilsagnsordning.

I ATP Pensionservice var der derimod tale om en fond/et pensionsinstitut, som forvalter midler på vegne af arbejdstagerne selv. Pensionsudbetalingerne fastsættes her på baggrund af den enkelte arbejdstagers samlede indbetalte pensionsbidrag og dennes andel af det samlede investeringsafkast opnået i investeringsperioden. EU-Domstolen definerer dette som en bidragsfinansieret ordning.

Der er intet i ATP Pensionservice-dommen, der indikerer, at det har betydning for pensionsinstitutts karakter af investeringsforening, om afkastet opgøres på baggrund af markedsrenten det enkelte år, eller på baggrund af en minimums-/gennemsnitsrente, idet det opnåede afkast i begge situationer, tilfalder investorerne. Tværtimod blev det faktumbeskrivelsen til EU-Domstolen, at Østre Landsret er af den opfattelse, at:

- a) afkastet til lønmodtageren (pensionskunden) afhænger af afkastet af pensionskassens investeringer
- b) arbejdsgiveren skal ikke foretage supplerende indbetaling for at sikre pensionskunden et bestemt afkast
- c) pensionskassen investerer kollektivt de opsparede midler ud fra et princip om risikospredning

Om sondringen mellem tilsagnsordninger og bidragsfinansierede ordninger skriver EU-Domstolen da også meget klart i ATP-dommens præmis 52:

I denne forbindelse skal der sondres mellem de i hovedsagen omhandlede investeringsforeninger og dem, der var omhandlet i Wheels-dommen. I den sag, der gav anledning til sidstnævnte dom, bar pensionskunderne således ikke den risiko, der var forbundet med forvaltningen af den investeringsfond, hvori pensionsordningens aktiver var samlet, idet pensionen var fastsat på forhånd i forhold til varigheden af ansættelsen hos arbejdsgiveren og lønnen, og idet de bidrag, som arbejdsgiveren indbetalte til pensionsordningen, udgjorde et middel for den pågældende til at opfylde sine retlige forpligtelser i forhold til sine ansatte (jf. Wheels-dommen, præmis 27-29). Som det er ranført i denne doms præmis 51, er de i hovedsagen omhandlede pensionsordninger derimod finansieret af de personer, der skal have pensionerne udbetalt, ligesom det er disse personer, der bærer investeringsrisikoen.

FSR finder det betænkeligt, i en situation, hvor praksis fra EU-Domstolen synes klar, at Skattestyrelsen udsteder styresignaler om ændring af dansk praksis, som ikke har udtrykkelig hjemmel i domme eller afgørelser fra højere instanser. FSR lægger her særlig vægt på, at Østre Landsret har forholdt sig til begrebet "investeringsrisiko" i en momsmæssig kontekst. En praksis, Skattestyrelsen som administrativ myndighed, er forpligtet til at administrere efter. Alternativet er, at Skattestyrelsen agerer som lovgiver i strid med styrelsens funktion og magtens tredeling.

Det er FSRs opfattelse, at hele problematikken med garantier i pensionsprodukter er affødt af Skattestyrelsen egen definition af risikobegrebet, En definition som ikke finder støtte i hverken momsretten eller reguleringen af pensionsmarkedet. FSR tager af samme årsager afstand fra begrænsningen af momsfritagelsens anvendelsesområde, som de facto vil være konsekvensen af nærværende styresignal. En afgrænsning som i øvrigt også strider med selve formålet med bestemmelsen. FSR erindrer om, at formålet - som også er gentaget i samtlige EU-domme - netop er at sikre, at den mindre investor ikke belastes med moms på udgifter til forvaltningen, blot fordi investor går sammen med andre med henblik på at nedbringe investeringsrisikoen ved investering i forening med andre. Når det så alene er udgifter til det pensionsprodukt, hvor investeringsrisikoen er størst (markedsrente), der fritages for moms, mens investeringsomkostningerne ved det produkt med mindre risiko (minimumsrente/gennemsnitsrente) der belastes med moms, bliver konsekvensen kort sagt, at styresignalet direkte modarbejder intentionen med momsfritagelsen.

Specifikke bemærkninger til de konkrete udkast til styresignaler

Særligt vedr. udkast til styresignal om investeringsforeninger - afdelinger - pensionsprodukter/-ordninger - momsfritagelse - praksisændring – genoptagelse, jf. Skattestyrelsens j. nr. 21-1255351.

Generelt finder FSR finder det bekymrende, når Skattestyrelsen indfører nye begreber som ikke er genkendelige i momslovgivningen, og som derfor er fortolkede og medfører, at erhvervslivet selv skal fortolke, herunder være garanter overfor leverandører og samarbejdspartnere.

Et eksempel er begrebet "en organisatorisk selvstændig økonomisk enhed". Det er ikke et begreb, som vi tidligere har set defineret i dansk momspraksis. Der er vel og mærke ikke tale om det samme ellers velkendte begreb "en selvstændig afgiftspligtig person". FSR vil derfor gerne opfordre Skattestyrelsen til nærmere at definere "en organisatorisk selvstændig økonomisk enhed", herunder gerne give konkrete eksempler på i hvilke tilfælde og ikke mindst hvordan Skattestyrelsen mener, at sådanne enheder kan identificeres.

FSR finder det i øvrigt bekymrende, at Skattestyrelsen ikke nærmere definerer og eksemplificerer hvad styrelsen konkret og specifikt mener omfattes af praksisændringen for afdelinger og produkter.

Skattestyrelsen skriver:

- *De enkelte afdelinger i et investeringsinstitut og ikke investeringsinstituttet, hvis afdelingerne har følgende karakteristika:*

- *De enkelte afdelinger i investeringsinstituttet er baseret på en bestemt del af aktiverne*
- *Det er den enkelte afdeling, og ikke investeringsinstituttet, som den enkelte investor erhverver en andel i, således at investor har en indirekte ejerandel i de værdipapirer og andre aktiver i afdelingens portefølje.*
- *Den enkelte afdeling hæfter kun for sine egen forpligtigelser, herunder sin andel af eventuelle fællesomkostninger.*
  - FSR kommentar: "Hvordan skal det kunne dokumenteres? Er det tilstrækkeligt, at det fremgår af aftalerne? Mener Skattestyrelsen alternativt, at det skal kunne dokumenteres via beregninger? Vil Skattestyrelsen venligst redegøre for dette?"
- *Investorerne hæfter ikke personligt for, hverken investeringsforeningens eller afdelingens forpligtigelser, men hæfter alene med sin andel af formuen (indskud)*
- *Det er muligt entydigt at identificere den enkelte afdeling fx fordi den enkelte afdeling er tildelt et CVR- eller SE-nummer.*
- *De enkelte pensionsprodukter/-ordninger og ikke pensionsinstituttet, hvis pensionsproduktet/-ordningen har følgende karakteristika:*
  - *Det er muligt entydigt at identificere det enkelte pensionsprodukt/-ordning.*
    - FSR kommentarer: "Skattestyrelsen bedes venligst redegøre for hvordan denne identifikation skal ske. Ligeledes bedes Skattestyrelsen eksemplificere, hvilke produkter der er tale om og hvorfor."
  - *Det enkelte pensionsprodukt/-ordning udgør en organisatorisk selvstændig økonomisk enhed i forhold til såvel andre pensionsprodukter/-ordninger og i forhold til det pensionsinstitut, som udbyder/administrerer pensionsprodukter/-ordningen.*
    - FSR kommentar: "Vil Skattestyrelsen venligst definere nærmere?"
  - *Pensionsproduktet/-ordningen hæfter kun for sine egen forpligtigelser, herunder sin andel af eventuelle fællesomkostningerne.*

FSRs kommentar: "Vil Skattestyrelsen venligst redegøre for, hvordan det skal kunne dokumenteres? Er det f.eks. tilstrækkeligt, at det fremgår af aftalerne eller tænker Skattestyrelsen, at det skal kunne dokumenteres via beregninger?"

Særligt vedr. udkast til styresignal om pensionsinstitutter - betingede garantier - investeringsforeninger i momslovens forstand - præcisering - udkast til styresignal, jf. Skattestyrelsens j. nr. 21-1255373.

Det er FSRs grundlæggende holdning, at pensionstagerne i det danske pensionssystem bærer investeringsrisikoen på de fælles indbetalte pensionsmidler, og at EU-domstolen

har gjort endeligt op med begrebet "investeringsrisiko" for danske pensionsinstitutter ved afsigelsen af sin dom i ATP Pensionsservice-sagen (C-464/12 afsagt 13. marts 2014). Synspunktet er tidligere fremført i FSRs hørings svar af 3. maj 2019 til udkastet til styresignal, som siden blev offentliggjort som SKM2019.548.SKTST.

FSR ønsker i denne sammenhæng at understrege, at EU-domstolen er blevet forelagt fulde fakta i forhold til det danske pensionssystem af såvel statens som skatteyderens advokater. Det er ubestridt, at en del af dette faktum er, at det danske pensionssystem siden 1982 har indeholdt garanterede pensionsprodukter. Skatteministeriet beskrev - som en del af en tværministeriel arbejdsgruppe - i 2003 pensionsmarkedet således:

*"For at der i Danmark skal være tale om forsikringsvirksomhed, skal selskaberne garantere én eller flere dele af en pensionsaftale. I Danmark er det for langt den største del af pensionsaftalerne praksis, at forsikringen er baseret på et garanteret grundlag i form af garanterede forsikringsmæssige risici, garanterede omkostninger og en garanteret forrentning. [...] Med afgivelsen af pensionsgarantier er kunden sikret en minimum forrentning af depotet."*¹

På daværende tidspunkt, dvs. den periode, der var til bedømmelse for EU-domstolen i C-464/12, var garantiene gældende for 98 % af pensionsaftalerne i Danmark. Der er således ikke tvivl om, at det faktum, som EU-domstolen har bedømt i sagen, nemlig beskrivelserne af det danske pensionssystem, i vid udstrækning indeholdt garanterede produkter. Der er heller ikke tvivl om, EU-domstolen dermed allerede har taget stilling til, at garantier knyttet til pensionsprodukter i det danske pensionssystem ikke medfører, at investeringsrisikoen ikke momsmæssigt anses for at være båret af pensionskunderne.

Det er derfor fortsat FSRs holdning, at SKM2019.548.SKTST ikke er i overensstemmelse med EU-retten på dette punkt. Da EU-domstolen allerede har taget stilling til et faktum, der næsten udelukkende vedrører garanterede produkter, er der - som også tidligere fremført - tale om en praksisændring. FSR ønsker derfor også at påpege det stærkt u hensigtsmæssige i, at Skattestyrelsen efter vores oplysninger endnu ikke har truffet konkrete afgørelser med klageadgang til prøvelse af indholdet i SKM2019.548.SKTST.

FSR vil grundlæggende opfordre til, at der ikke udstedes nye 'præciserende' styresignaler, der ændrer EU-domstolens praksis, uden at der træffes afgørelser med adgang til klageadgang og domstolsprøvelse.

Frigørelse fra garanti på baggrund af svigtende solvens

Skattestyrelsen anfører i udkastets afsnit 3, at det er en helt grundlæggende betingelse for pensionskundernes forrentning, at pensionsinstituttet er solvent. Skattestyrelsen konkluderer på den baggrund, at en garanti, der er gjort betinget af et solvenskrav i realiteten ikke er betinget.

FSR er enige i, at det er en grundlæggende betingelse for pensionskundernes forrentning, at pensionsinstituttet er solvent. Det er dog efter FSRs opfattelse mere nærliggende - på den baggrund at konkludere - at der består en investeringsrisiko for alle pensionskunder, der investerer gennem pensionsinstitutter. Og dermed også, at garantier, der ikke

¹ Økonomi- og Erhvervsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Skatteministeriet, "Større valgfrihed i pensionsopsparingen", 2003, p. 435.

eksplicit er betinget af pensionsinstituttets solvens også må anses for betingede af denne solvens, jf. Skattestyrelsens argumentation. Det betyder, at også Skattestyrelsens egen argumentation fører til den konklusion, at investeringsrisikoen i alle tilfælde er pensionskundernes, og at dette ikke ændres af eventuelle garantier.

Argumentationen fører efter FSRs opfattelse til, at udkastet bør bortfalde og SKM2019.548.SKTST ændres, så garantier ikke længere tillægges virkning ved vurdering af begrebet "investeringsrisiko".

Frigørelse fra garanti på baggrund af bristede forsikringstekniske forudsætninger

Skattestyrelsen anfører i afsnittet om frigørelse fra garantien på baggrund af bristede forudsætninger, at forudsætningerne kan have en karakter, der medfører, at "et pensionsprodukt/-ordning til trods for garantien generelt skal betragtes som ugaranteret".

Skattestyrelsen angiver, at der i den sammenhæng vil blive lagt vægt på:

- antallet af forudsætninger, der kan udløse frigørelse fra garantien, samt
- sandsynligheden for at de nævnte forudsætninger faktisk vil bryde

FSR antager, at Skattestyrelsen med denne formulering mener, at sandsynligheden for, at garantien i praksis falder bort – og garantien dermed ikke forhindrer, at pensionsinstituttet anses for en investeringsforening i momsmæssig forstand – forøges med antallet af forudsætninger, som enkeltvis kan anses for en udløsende bristet forudsætning. Den nuværende formulering kan imidlertid give indtryk af, at Skattestyrelsen vil anse det for en yderligere svækkelse af garantien, hvis flere forudsætninger skal bryde samtidig for, at garantien bortfalder. Det vil naturligvis savne logisk forståelse, og FSR anbefaler derfor, at det præciseres, at det afgørende element er antallet af forudsætninger, der ved deres enkeltvise brist vil udløse garantiens bortfald.

Hvad angår sandsynligheden for at de nævnte forudsætninger enkeltvis faktisk vil bryde, står det ikke klart for FSR om Skattestyrelsen forudsætter, at det objektivt og med aktuarmæssig autoritet kan beregnes eller forudses, hvor stor sandsynligheden er for, at de enkelte forudsætninger bryder – eller om sandsynligheden vil blive skønnet af Skattestyrelsen på baggrund af andre objektivt konstaterbare kriterier.

FSR bifalder, at afsnittet åbner mulighed for, at pensionskunderne kan anses for at bære investeringsrisikoen på garanterede produkter, hvor garantien bortfalder eller begrænses, hvis sandsynligheden for, at en forudsætning for, at garantien bryder, er over et vist niveau.

Det er dog fortsat FSRs holdning, at dette blot er en mindre lempelse af en praksis, der er i strid med EU-domstolens praksis. FSR opfordrer derfor til, at Skattestyrelsen, hvis indholdet af SKM2019.548.SKTST fastholdes, sikrer, at der træffes afgørelser vedrørende effekten af betingede garantier uden ugrundet ophold – og der dermed gives mulighed for klageadgang med overspringsmulighed til domstolene.

Særligt vedr. udkast til styresignal om forvaltning af investeringsforeninger - ophævelse af adgang til delvis momsfrigørelse – genoptagelse, jf. Skattestyrelsens j. nr. 19-0372553.

Med nærværende udkast til styresignal vil Skattestyrelsen ophæve det tidligere udstedte styresignal SKM2020.213.SKTST, således at det ikke længere er muligt at opdele en ydelse i en momspligtig- og en momsfri del afhængig af aftagerens anvendelse af ydelsen til momspligtige og momsfrie formål.

FSR forstår Skattestyrelsens behov for at tilbagekalde den praksis, som Skattestyrelsen indførte med SKM2020.213.SKTST.

FSR anbefaler, at styresignalet begrænses til en ophævelse af den tidligere indførte praksis alene beskriver baggrunden for, at denne praksis ophæves igen.

Med ophævelsen af SKM2020.213.SKTST er vi tilbage til momslovens almindelige regler om en eller flere leverancer, som allerede er beskrevet i juridisk vejledning, som der med fordel kan henvises til.

De i øvrigt anførte bemærkninger om Skattestyrelsens fortolkning af Blackrock-dommen, kan med fordel isoleres til det pågældende af de øvrige tre udkast til styresignaler, som synspunkterne er relevante i forhold til.

FSR finder det generelt ikke hensigtsmæssigt, at man i samme styresignal både ophæver tidligere praksis og indfører ny praksis, da det skaber udfordringer i forhold til virkningstidspunktet af den nye praksis og mulighed for genoptagelse som følge af ophævelsen af tidligere praksis. Specielt i en situation som denne, hvor ny praksis passende kan henføres til et af de andre udkast til styresignaler, finder FRS det unødvendigt at blande tingene sammen.

Hvis Skattestyrelsen vælger at følge FSRs anbefaling om at reservere dette styresignal til en ophævelse af SKM2020.213.SKTST, vil FSR gerne kommentere på præmissen om indførelse af de to nedenstående kumulative betingelser for at en i øvrigt anerkendt forvaltningsydelse kan leveres uden moms.

1. Ydelserne alene anvendes til brug for forvaltning af investeringsforeninger
2. Ydelsen efter sin art alene kan anvendes af investeringsforeninger

En kombination af de to betingelser vil reelt indebære, at Skattestyrelsen gør fritagelsen for forvaltning af investeringsforeninger indholdsløs.

Når der ses på arten af de ydelser, som UCITS-direktivet pålægger forvalteren af en UCIT-investeringsforening, at udføre, er der tale om ydelser, som efter sin art er så generiske. Indførelse af en ny betingelse om, at ydelsen efter sin art alene KAN anvendes af investeringsforeninger, vil derfor betyde en samtidig ophævelse af SKM2019.142.SKTST, hvor Skattestyrelsen oplister eksempler for ydelser, som efter Skattestyrelsens opfattelse udgør forvaltning.

Blot skal for eksemplets skyld nævnes en for momsdyndige relevant ydelse, nemlig assistance med momsangivelse. En ydelse, der indgår som en fast bestanddel i

administrationsselskabets administration af investeringsforeningen, men som også efterspørges af andre end investeringsselskaber.

Særligt vedr. udkast til styresignal vedr. momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f - forvaltningsbegrebet - softwarelicenser og skattemæssige opgaver – genoptagelse, jf. Skattestyrelsens j. nr. 21-0783760.

FSR er enig i, at det er nødvendigt at tilpasse dansk praksis som følge af de forenede sager, C-58/20, K, og C-59/20, DBKAG. FSR er også enig i, at skattemæssige opgaver som nævnt i sagen vedrørende K må anses for at være fritaget allerede i dag, jf. den opstilling af ydelser, som findes i Den Juridiske Vejledning, afsnit D.A.5.11.9.3. Det er derfor primært en anerkendelse af softwarelicenser om "forvaltningsydelser", de forenede sager giver et behov for.

FSR er bekymret over følgende to elementer i styresignalet, som der redegøres for nedenfor.

1. Virkningstidspunkt
2. Sætningen "alene kan anvendes hertil"

Ad 1 – virkningstidspunkt (punkt 6.1.1. i styresignalet)

Det fremgår af styresignalet, at der kan gives ekstraordinær genoptagelse fra og med den 1. april 2011 eller 1. maj 2011, afhængig af om virksomheden var på måneds- eller kvartalsafregning.

Det fremgår ikke af styresignalet, men skulle der være en halvårsafregnende virksomhed blandt dem, der leverer disse ydelser, bør der gives genoptagelse tilbage til den 1. januar 2011.

Så vidt FSR er orienteret, har ingen pensionsinstitutter, og formentlig kun få it-leverandører, fået behandlet de anmodninger om genoptagelse, der blev indsendt tilbage i perioden 2014 – 2016. Disse anmodninger om genoptagelse indeholder ganske givet krav om tilbagebetaling af moms på softwarelicenser.

Efter vores opfattelse bør der for disse virksomheder, som har indsendt anmodninger om genoptagelse efter SKM2015.733.SKTST, ske en behandling af kravet ud fra de genoptagelsesfrister, der er omtalt i styresignalet fra 2015, hvilket vil sige tilbage til 2004 for leverandører, og tilbage til 2011 for aftagere.

At Skattestyrelsen endnu ikke har truffet afgørelser om de tidligere rejste krav skal med andre ord ikke komme pensionsinstitutterne til skade.

Ad 2 – sætningen "alene kan anvendes hertil" (punkt 5 i styresignalet)

Det fremgår af styresignalet, at Skattestyrelsen fortolker præmis 56-61 i de forenede sager således, at it-ydelser som leveres til og alene anvendes i forbindelse med momsfrie investeringsforeninger ikke er momsfrie, medmindre ydelserne alene kan anvendes hertil.

I afsnittet umiddelbart efter anser Skattestyrelsen dog fortsat dommen i sag C-275/11, GfBk, som udtryk for gældende ret.

Det er for FSR uklart, hvad der er Skattestyrelsens opfattelse. Opstiller Skattestyrelsen nu forskellige kriterier for "manuelle ydelser" og "it-ydelser", eller vil Skattestyrelsen generelt ændre kriterierne for alle typer af ydelser?

Præmis 29 i GfBk har følgende indhold:

Det bemærkes endvidere, at det forhold, at tjenesteydelser vedrørende rådgivning og information bliver henført til den kategori af specifikke ydelser, der henhører under »forvaltning« af en investeringsforening som omhandlet i sjettede direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), ikke kan tilsidesætte princippet om afgiftsneutralitet med henvisning til, at de rådgivningsydelser, der leveres til fysiske eller juridiske personer, som direkte investerer deres penge i værdipapirer, derimod pålægges moms.

EU-domstolen konkluderer således, at ydelser som er momsplichtige i én sammenhæng, kan være omfattet af momsfrigtagelsen for forvaltning af investeringsforeninger i en anden sammenhæng.

Hvis det – på trods af henvisningen til GfBk dommen – er Skattestyrelsens opfattelse, at bemærkningerne i denne præmis ikke længere skal tillægges vægt, må det bero på en overfortolkning af præmis 56-61 i de forenede sager, der refererer tilbage til BlackRock dommen (sag C-231/19). Domstolens bemærkninger i BlackRock dommen skal læses i lyset af de faktiske omstændigheder. Omstændighederne var, at BlackRock benyttede én uadskillelig ydelse til forvaltning af flere typer af investeringsforeninger. Derfor skulle ydelsen – af BlackRock – ikke alene anvendes til momsfrie investeringsinstitutter, og derfor kunne den ikke momsfritages, når den blev leveret til BlackRock.

Bemærkningen fra domstolen kan efter FSRs opfattelse imidlertid ikke tillægges mere generel vægt og forstås således, at ydelser i alle sammenhænge alene skal kunne anvendes af momsfrie investeringsinstitutter. En sådan fortolkning vil netop være i strid med GfBk-dommen og tidligere praksis fra EU-Domstolen.

FSR fortolker EU-Domstolens samlede praksis således, at når en it-ydelse leveres til og, i den konkrete sammenhæng, alene anvendes i forbindelse med forvaltning af momsfrie investeringsinstitutter, er ydelsen momsfritaget. Det samme gælder andre typer af ydelser.

FSR står gerne til rådighed ved behov for yderligere drøftelser af ovenstående.

Med venlig hilsen

Maria Elkjær
Fagchef for skattepolitik